

સુપ્રભાતમ્
સુરેશ પ્રા. ભટ્ટ
ફોન : ૨૩૨૨૨૨૫૫

જૂથો છે પક્ષોમાં આવા ગીચડે કોણ પડે? સૌ શોધે છે ઢાલ, આવા ખીચડે કોણ પડે? - કોણ પડે ચાંચડ-પથારીમાં ઢાથે કઠીરી? અને ખોટાં દબાણોમાં કીચડે કોણ પડે? (શ્રી કલામે અનિષ્ટા વ્યકત કરી)

શ્રી કેશુભાષા રોબોટો પાસે જઈ - કરો પસંદ, કરો જોયો પ્રેરી કચ્ચે રાવ! - બોલીંગો માંથી.. (ત્યાં તો છે બધા ચાવી દીધેલા) (પક્ષોની મૂંઝવણ) અરણ્ય રૂદન

ચિંતન

જલગિંદુ નિપાતેન કમશઃ પૂર્યતે ઘટઃ । સ હેતુઃ સર્વ વિદ્યાનાં ધર્મસ્ય ચ ઘનસ્ય ચ ॥

પાણીનું ટીપું-ટીપું પડવાથી ધીમે ધીમે વડો પૂરો ભરાઈ જાય છે, તેવી જ રીતે સઘની વિદ્યા, અને ઘનનો પણ એ જ હેતુ છે. અર્થાત વિદ્યા, ઘન અને ધર્મ પણ ધીમે ધીમે જ પ્રાપ્ત થાય છે. કેટલાક લોકોને કંઈ પણ મેળવવામાં અધીરતા-ઉતાવળ પૂજા આવી જાય છે એમાં એમની અદુરપ - આછકલાછ છતી થાય છે. 'વડામધાન' થયા પહેલાં પક્ષ અને અન્ય સાથી કાર્યકર નેતાઓ પર પોતાની કડપ અને વ્યક્તિત્વનો બહુ કં ઘાક બેસાડવાનો પ્રયત્ન એ ઉતાવળ કહેવાય.

ટૂંકે રસ્તો, છેતરપટ્ટીથી, એકના બમણાં કરી લેવાની વૃત્તિ એ ધર્મિક ધર્માની ઉતાવળ કહેવાય.

વાંચના વિના, 'ટકા' મેળવવાના વિદ્યાર્થી, વાલિ-શિક્ષકોના 'ઉચ્ચે દર્જે' પાસ થવાના ઉદ્દેશ્યો એ આવી ઉતાવળ કહેવાય.

થોડી સાધના કરી ન કરી અને બાપુ-બાબા ઘણ બેસી જવું અને ભગવાન તરીકે 'પૂજાવવા' લાગવું એ સાધના-સિદ્ધિની ઉતાવળ છે.

પુરુષાર્થ અને પરિશ્રમના ધીમે ધીમે પ્રયાસથી જ સિદ્ધિ - દ્યેય અને સફળતાના શિખરે પહોંચાય છે.

- સુવિચાર**
- વાણી દ્વારા કોઈને ઘણ પહોંચાડશો નહીં - ભુક્ષ
 - વાણી દ્વારા વ્યક્તિનું ચારિત્ર્ય, સંસ્કાર અને જાતિ બાધી શકાય છે - કબીર
 - વાણી જ્યારે નિષ્કળ નિવડે છે ત્યારે ત્યાં મૌન કદાચ સફળ થઈ શકે - ચેક્સપીયર
 - સદ્વચન ક્યારે પણ અપ્રિય બનતું નથી - ગાંધીજી
 - વ્યક્તિનો પ્રથમ પરિચય કદાચ ચહેરાથી થતો હશે પણ એની સાચી ઓળખ તો એની વાણીથી જ થાય - રલ્ફ વોલ્ડેન
 - વાણીનો વ્યવહાર ઉપયોગ કરી શાંતિનો મહત્તમ લાભ ઉઠાવો - એલિસ્ટોલ
 - વાણી રૂપી આભૂષણને કદાપિ ઘસારો લાગતો નથી - ભર્તૃહરિ

બોધકથા

ઈશ્વરને અને ઈશ્વરની કૃપાની ઓળખવાની દૃષ્ટિ જોઈએ, કોઈ પ્રસંગમાં 'ઈશ્વરની કૃપા ઘટ' એ શ્રદ્ધા-વિશ્વાસ ઢોચ તો ઈશ્વર તમને સતત સહાય કરતો હોય છે. જોકે કોઈ દેખાઈ જાય તો કહ્યું, હું કહું છું મેં પ્રયત્ન કર્યો આવી ડંફાસ મારનારને ઈશ્વર કદી દેખાતો કે મદદ કરતો નથી.

આ ડંફાસવીરના ગામમાં એકવાર મોટું પૂર આવ્યું. ચારેકોર પાણી-પાણી, પેલો ડંફાસવીર એક મંદિરની ઘણ પકડી ટોચ પર ઊભો રહ્યો, હવે એને ભગવાન શિવમાં શ્રદ્ધા જમાવી હતી.

ત્યાં એક તરાપા પસાર થયો. તરાપાવાળાએ કહ્યું, બેસી જ - ક્યાંક બચી જશું! પેલાએ ના પાડી.

ત્યાં થોડીવારે હેલીકોપ્ટરમાંથી સીડી આવી કહ્યું, પકડી લે અને ઉપર આવી જા! પેલો ન આવ્યો, કહ્યું અને મહાદેવ ભગવાન પૂદ જ બચાવવા આવ્યો તો જ આવીશ! અને પાણીનો ફોર્સ વધ્યો, ડંફાસવીર તણાઈ મરી ગયો, મહાદેવના ગણ તેને ઢિમાલય લઈ ગઈ, પેલાએ ફરિયાદ કરી ભગવાન તમે મને બચાવવા કેમ ન આવ્યા? ભગવાન કહે, હું તારા પાસે, હોડી લઈને અને હેલિકોપ્ટર લઈને આવ્યો હતો પણ તારી પાસે મને ઓળખવાની દૃષ્ટિ જ ક્યાં છે?!

કદી નહીં માણી હો એવી મોસમનો કોઈ ફલવર યાદ આવે એ પ્રેમ છે, દાટી કરતાં જો નીકળે લોહી અને ત્યાં કોઈ પાલવ યાદ આવે એ પ્રેમ છે

મિત્રો જેમ માણસે માણસે સ્વભાવ બદલાય છે તેવી જ રીતે વ્યક્તિએ વ્યક્તિએ પ્રેમની વ્યાખ્યા, મૂલ્યો અને લક્ષણો બદલાય છે. પ્રેમ અને પ્રભુ એ બંધુ સમાન છે, જેમ બંનેમાં આસ્થા હોય તો જ ફળ આપે એવું જ કંઈક. પ્રેમનું અસ્તિત્વ પ્રભુની જેમ જ પેદા કરવું પડે છે. આપણા ઘરનાં પુષ્પોમાં, ગોખલામાં જેમ ઈશ્વરનાં અર્દશ્યમાન અંશને પેદા કરીએ છીએ એવું જ કંઈક પ્રેમનું છે. માત્ર નિઃસ્વાર્થ ભાવે ભક્તિ કરતાં જાવ તમારો ઈશ્વર એટલે કે તમારો પ્રેમ જ રૂઝથી મળશે એટલે કે પ્રેમ બરાબર ઈશ્વર!! સાચા પ્રેમની બે નાની લવ સ્ટોરી પ્રેમની ફળશ્રુતિ રૂપે રજૂ છે...

રવિવારની સવારનો નાસ્તો મમ્મી ભાવે એટલે એની નોકરી કરતી દીકરી પ્રાચીને ખૂબ આનંદ થાય. આખું અઠવાડિયું કામની સાથે સાથે નાસ્તો થતો હોય એટલે નાસ્તોના આનંદ ઓછો ને ભેટ ભરજી વધુ એવો ઘાટ. મમ્મીએ બૂમ પાડી, 'પ્રાચી, નાસ્તો તૈયાર કર્યો છે, ડીશ તૈયાર કરીને લઈ આવે તો આપણે ત્રણેય સાથે નાસ્તો કરીએ. પ્રાચી ધોયેલાં વાળ બંધોરતી રસોડામાં પહોંચી અને કહ્યું, 'જુલો તો યોગ્ય ધી નો કાજુ દ્રાક્ષ ભભરાવેલો ગરમાગરમ શીરો તૈયાર હતો અને પ્રાચીને એનો પ્રિયતમ જયદીપની યાદ આવી ગઈ!!

જયદીપને શીરો ખૂબ જ ભાવતો. એક દિવસ પ્રાચીએ નક્કી કર્યું કે જયદીપને જાતે શીરો બનાવી ખવડાવશે. પ્રાચીનું પ્રેમપ્રકરણ ઘર સુધી ન હોતું પહોંચ્યું એટલે સવારે અંધિસ જતાં પહેલાં જ શિરો બનાવવો પડે. પ્રાચીએ દિવસે સાચે ચારે વહેલી ઉઠી અને મમ્મી જોડેથી શિરો શીખવા લાગી.

પ્રાચીએ એહોભાવથી એની સામે જોઈ પુછ્યું 'મને પહેલી વાર બનાવ્યો છે, બરેબર ખૂબ જ ટેસ્ટી બન્યો છે.' બરેબર ખૂબ જ ટેસ્ટી બન્યો છે!! પ્રાચીએ કીધું લાવ મને પણ બે-ચાર ચમચી ખાવા દે. બનાવવાની ઉતાવળમાં મેં તો એને અને ટેસ્ટ કરતાં જ પ્રાચીનાં આંખમાંથી પાણી વહેવા લાગ્યું અને એ જયદીપને બોલી, 'કેમ કરીને ખાધો તે આટલો બધો ખારો શિરો?' જયદીપે પ્રાચીનાં બંને હાથ હાથમાં લઈ જોરથી દાબીને કહ્યું, 'તારાં પ્રેમની મીઠાશ જ એટલી છે કે એમાં આ

પણ બબડતાં ડીશ તૈયાર કરવા લાગી, મમ્મી, તને કેવી રીતે કહું કે મારું મન ક્યાં ભટકતું હતું?' પ્રેમમાં આવું જ થતું હોય છે, કોઈક ભાન ભૂલે તો કોઈક જાણી જોઈને મીઠા ને મીઠાશમાં ફેરવે... બીજી કહાની...

આઈ. ટી. એન્જિનિયર થયેલો રોકેશ પટ્ટની કોમ્પ્યુટરમાં નોકરી કરતો હોય છે. એમાં ય ડિપાર્ટમેન્ટમાં કામ કરતી રશ્મિના રૂપ અને ગુણથી આકર્ષિત થઈ હોય છે, રોકેશ રશ્મિના પ્રેમમાં પડે છે, પ્રેમ એકતરફી હોય છે, રશ્મિને તો રોકેશનાં પ્રેમની ખબરેય હોતી નથી... રશ્મિની બહેન પછીઓએ બે-ચાર વાર રશ્મિને કહેવું પડ્યું કે રોકેશ તને ધારી ધારીને જોયો હોય છે, પણ રૂપથી છોકરીને પુરૂષ ધારીને જોયું એટલે એ પ્રેમ થોડો કહેવાય કદી રશ્મિ બહેન પછીની વાતોને મજાક બનાવી દેતી!!

એક દિવસ કેન્ટીનમાં રોકેશ હિમત કરી રશ્મિને એની બહેન પછીઓની વચ્ચે જ પ્રપોઝ કર્યું, 'તમે મને ખુબ ગમો છો અને હું તમારી સાથે લગન કરવાં માંગું છું, જો તમારી ઈચ્છા હોય તો મારા માતાપિતાને તમારે ત્યાં માંગુ લઈને મોકલું, હું તમને અત્યંત પ્રેમ કરું છું, રશ્મિ બેઠી મુંઝાઈ ગઈ, સીધાં સાદાં પોશાક અને સ્વભાવ વાળા રોકેશને એણે રોકડું પરખાવ્યું કે, 'હું તો અમીર ખાનદાનની દીકરી છું અને તારા જેટલો પગાર છે ને એટલી તો મારી રોજની પોસ્ટલમની છે, તું કેમ કરીને મારો સંસાર ચલાવીશ?' એટલે હું તને પ્રેમ કરી શકું નહીં. રોકેશ કહ્યું બોલ્યા વગર ચાલ્યો જાય છે. પણ એનાં મનમાંથી રશ્મિ પ્રત્યેનો પ્રેમ બરબર રહે છે!! (અનુસંધાન પાના નં. ૬ પર)

આજના દિવસનો મહિમા
- બાનુપ્રસાદ એસ. દવે

૨૦મી જૂન

'કિલોસ્કર' કારખાનાઓના સ્થાપક વલ્લભરાવ કારીનાથ કિલોસ્કરની જન્મ જયંતિ ૨૦-૬-૧૯૬૯.

તુંગભદ્રા મૂળ-મુછા નદીનાં કાંઠા વિસ્તારોમાં ખેતીના વિવિધ પ્રયોગો કરાવનાર આ મહાન ઉદ્યોગપતિ ૨૭-૬-૧૯૫૬માં અવસાન પામ્યા.

● ૧૯૦૨ રતલવનું વજન ઘસારતો દુનિયાનો સૌથી મોટો કારણો ૨૦મી જૂન ૧૯૦૭ ના રોજ અમેરિકાના પશ્ચિમ કાંઠાથી પકડવામાં આવ્યો.

● પેટલાદેશી - તારાપોર સુધીની રેલ્વે લાઇનની શરૂઆત.

● મહારાણી વિક્ટોરિયા ૧૯ વર્ષની વયે ૧૮૩૭માં ઇંગ્લેન્ડમાં ગાદીએ બેઠાં.

● S.N.D.T યુનિ. - મહિલાઓ માટેની ભારતની પહેલી યુનિ.ની ૧૯૧૫માં પૂનામાં સ્થાપના થઈ.

પ્રેમ શબ્દમાં એવું તે આકર્ષણ છે કે, ભલભલાને ભૂલવે

પ્રકૃતિ હવામાન બદલાય તેની અસર સજીવ, પ્રાણીઓ, પશુ-પંખી, માનવ અને વનસ્પતિ પર પણ થાય. ધોમધપતો જેટલો વિદાય થયો, ગરમીથી માનવ અને પ્રાણીઓ 'ત્રાહિમામ' પોકારી ગયા. ત્યાં શીતળતાં અને 'પ્રેમ' સંદેશ લઈને અપાઠ માસ આવ્યો. પ્રેમ અંગે કબીર સાહેબ કહે છે : 'ઢાઈ અક્ષર પ્રેમ કા' પ્રેમ શબ્દના ૨૦ (અઠી) અક્ષર ધણુકામ કરે છે. જીવન મધુર બનાવે છે. પરંતુ પ્રેમ કોની વચ્ચે? પ્રિયતમ અને પ્રિયતામાં પર વધુ અક્ષર થાય. ભક્ત અને ભગવાનનો પણ પ્રેમ. રાજા અને પ્રજાનો પણ પ્રેમ. પિતા અને પરિવારનો પ્રેમ. પશુ-પક્ષી નરમાદાનો પણ પ્રેમ. પ્રેમ શબ્દમાં એવું તે આકર્ષણ છે કે, ભલભલાને ભૂલવે. કનેયાલાલ મુન્શીની નવલકથામાં આવે છે કે, 'શુનિમ અન્વેતિ શ્વા' અપાઠ આવે એટલે એકાએક પરિવર્તન આવે. કૂતરી પાછળ કૂતરો જાય-દોડે, આ પણ તેમનો પ્રેમ છે. આજે તો અપાજના પ્રથમ દિવસે આપણે ભારતના મહાન કવિ કાલિદાસના 'મેઘદૂતમ્' કાવ્યનો રસાસ્વાદ માણીએ. અપાઠનો પ્રથમ દિવસ ઉજવીએ, વિરહી પ્રેમીની શું દશા છે તેનો અભ્યાસ કરીએ. દેવોની સેવા દેવ, યક્ષ અને માનવ કરે છે. આવો યક્ષ કુંબેરની સેવા કરતો પણ પ્રિયતા સાથે હતી, જેથી વિલાસમાં-પ્રિયતામાં સાથેની મધુર

આશ્રમમાંથી સંદેશ આવે છે. આપાઠસ્ય પ્રથમ દિવસે મેઘમાર્શિષ્યવાસનું વપ્રકીડા પરિશ્રતગત પ્રેત્રીકાં ॥ પ્રિયાથી વિખૂટા પડેલા યક્ષ સંદેશ માટે મેઘદૂતને પ્રસંદ કર્યો છે

અમી વર્ષા
- શિવશંકર દવે

કારણ કે, કાળથી પીડિત લોકો (વિરહી) જડ-ચેતન પદાર્થોનો ભાવ ભૂલી જાય છે. મેઘને કહે છે કે - 'હે, મેઘ, તું પાપથી પીડાયેલાની રક્ષા કરવા વાળો છે. હું કુંબેરનાં શાપથી પ્રિયા વિરહ અનુભવું છું. તું મારો સંદેશ મારી પ્રિતા પાસે લઈ જા.' ત્યાં યક્ષની અલકા નગરી છે. ત્યાં મહેલની બહાર ઉદ્યાનમાં રહેલા મહાદેવ છે. તમારા જવાબી મારી વિરહી પત્ની તમને દેખાશે. જે મેઘનું અવધિમાં મહે સંદેશ આપજે. તે વિરહને કારણે ગરમ અને પ્રકૃતિનું વર્ણન કરી બતાવ્યું છે. આ અંગે આપણે પુસ્તક વાંચવું આવશ્યક છે. સમગ્ર પ્રકૃતિનું સુંદર વર્ણન કાલિદાસે કર્યું છે. રસ્તામાં જે મેઘનું 'વિદિશા' વિશ્રામ માટેનું સ્થળ આવશે ત્યાં અપહરણ કર્યું હતું. પછી અલકાપુરીનું વર્ણન કરે છે, પોતાની પત્ની કેવી હશે તેનું વર્ણન કરતાં જણાવે છે કે, 'દુબળી, પાતળી, પતલેલી કમર, ભયભીય હરણી સમાન, ઉડા નાભી વાળી, નિતંબના ભારથી મન્દગતિએ ચાલનારી, સ્તનોથી ઝુકેલી હશે તે મારી પત્ની સમજ લેજે. મારા વિરહમાં તે રડતી ઓરડામાં બેઠી હશે.' મારી પત્ની તારું સન્માન કરશે. મારો સંદેશ તે આનંદથી સાંભળશે. 'સુખ-દુઃખ બધાએ ભોગવવાનું હોય છે, માટે પ્રિયા તું ચિંતા કરીશ નહીં, ચાંચ મહિના આંખો મીચીને વિતાવો હું ચાર માસમાં તારી પાસે આવી જઈશ.' તું શાન્તિથી મારે સંદેશ આપજે. (અનુસંધાન પાના નં. ૬ પર)

અપાઠસ્ય પ્રથમ દિવસે (અપાઠનો પ્રથમ દિવસ) મેઘદૂત - પ્રેમસંદેશ

પુષ્પથી ભરપૂર સુવાસ - અને વેશ્યાઓ રતિકાંડા કરતી હશે. ત્યાં જાણભર વિશ્રામ કરજો. ઉત્તર દિશામાં ઉજયિની મહેલો દેખાશે. ઉજજીનના રાજાની પુત્રી 'વાસવદત્તા' ઉદયસ્નેને